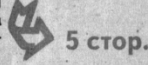

Життя його, то подвиг невимовний...

Це рядочок із вірша Надії Свищевської про Василя Позніка - скульптора, художника, письменника, члена Національної спілки художників України та Спілки майстрів народного мистецтва України, заслуженого майстра народної творчості України. Виставка його неперевершених робіт відкрилась минулої п'ятниці в Сарненському історико-етнографічному музеї. Того дня шанувальники творчості Василя Степановича стали учасниками не тільки її відкриття, а й презентації збірки гумористичних мініатюр і поезії цієї унікальної людини «Він і Вона» та могли привітати автора зі славним 75-річним ювілеєм, який відзначив 1 травня. Вела захід директор Сарненського історико-етнографічного музею Вікторія Дашко.

Життя його, то подвиг невимовний...

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Прийшли вішувати ювіляра представники влади – заступники голів райдержадміністрації та районної ради Наталія Параниця та Микола Костецький, міський голова Світлана Усик, помічник-консультант народного депутата України Сергія Євтушка

Олексій Лавор, Тетлі, щирі слова прозвучали з вуст Володимира Городнока, директора ВПУ-22, де Василь Степанович трудиться вже багато років, навчаючи азам свого ремесла юн. А ще народні майстрині районного об'єднання майстрів декоративно-ужиткового мистецтва «Самоцвіти» та його очільниця, директор районного Будинку

культури Любов Царук, колишній багаторічний директор Сарненського історико-етнографічного музею Раїса Тишкевич, донька Людмила... Надія Свищевська, автор розповіді про митця, що надрукована в минулому номері «Сарненських новин», присвятила Василю Позніку віршовані рядочки, що вмістили, здається, все його життя.

Учасники художньої самодіяльності дарували шанованому ювіляру музичні подарунки, а Наталія Антоніч натхненно читала його вірші. І в її виконанні зазвучали вони по-новому, зачіпаючи найпотаємніші струни душі кожного з присутніх, бо в них справжнє життя: і радість, і сум, і біль, і кохання, що проніс Василь Степанович через усі прожиті роки. Йому є чим гордитись, є що передати улюбленим онукам, бо його слід на цій землі досить відчутний.

Коли бачиш роботи майстра, дивуєшся його вмінню, справжньому таланту, що з роками тільки розквітає. Його руки зі звичайного дерева і справді творять дива. Неперевершені скульптури, квіти, що так досконало виконані різцем, які неможливо описати, їх просто потрібно побачити, а ще малюнки... Тому не пропустіть цієї нагоди та завітайте в Сарненський історико-етнографічний музей, де виставлені роботи митця. Діятиме виставка до 18 травня.

...Справжній патріот краю, країни, де живе, де промайнули його важкі дитячі та юні літа. Хтозна, якби доля так не випробувала Василя Степановича на його життєвому шляху, можливо, й не став би відомим художником, поетом із тонким почуттям гумору та загостреним внутрішнім почуттям

справедливості... Йому болить доля маленького сироти, українського солдата, який захищає Україну на сході від зазіхань Росії, не байдужий до того, що відбувається в місті, районі. З ним можна поговорити про все на світі, отримати пораду й підтримку. Така вже людина Василь Степанович, що віддасть все, що має, але взамін мало що просить, бо надзвичайно скромний... Прикро, що навіть невеличкий клатчик землі, що під гаражем, де стоїть його вірний «Запорожець», не вдалось отримати... Та не тримає ні на кого образи, каже, аби здоров'я не підвело, аби його люба дружина не хворіла та діти й онуки щасливими були.

Світлана ЛЯШКО.
Фото Василя СОСЮКА.

